

havde raadført sig, var det ingenlunde Meningen at blive staaende ved den ovenfor omtalte Race, men at stræbe derhen, at vor egen Race blev fyldigere, at den blev saa at sige dybere, og, efterat en Generation var kommen frem ved Krydsning med denne engelske Race, da at krydse den med ædlere Blod. Man har ad denne Gjenvei troet hurtigere at kunne faae Racen forædlet, end ved at sammenblande den umiddelbart med Fuldblod alene. Nu har det ærede Udvalg i sin Betænkning erkjendt Nødvendigheden af, at vor Race krydses med en ædlere, og i saa Henseende er der altsaa Overeensstemmelse imellem dets og Stutteriebestyrelsens Ansuelser, hvis Bestræbelser foreløbig gaae ud paa, at krydse den med den engelske Wognhesterace, og derefter, som sagt, blande den med en ædlere; men naar man erkjender dette, opstaaer det Spørgsmaal, hvorledes faae vi den bedst og billigst denne ædlere Race; faae vi den bedst og billigst fra England, hvor disse Heste paa Væddeløbsbanen have faaet en Udviikling, som ingenlunde passer her i Landet eller svarer til vore Forhold, eller faae vi den bedst og billigst ved et Stamstutterie her i Landet? Og herved kommer man da til at henvende Opmærksomheden paa Frederiksborgs Stutterie, som er det eneste Stamstutterie her i Landet. Nu troer jeg, at man gjør bedre i, naar man vil have en Stamme af ædel Race, der kan slutte sig til vor Rånrace, at have et lille udmærket Stutterie her i Landet, end at kjøbe fra Udlandet; thi derved opnaaer man, at Forbindelsen mellem Landstutteriet og Stamstutteriet bliver lettere, saa at det bliver muligt at lade de Dyr, som mindre egne sig til Forædling af Racen, gaae over til Landstutteriet. Desuden maa man tage i Betragtning, at vor frederiksborgske Race, skjøndt den vel ikke er aldeles reen, dog har høist fortrinlige og værdifulde Egenstaber, saa at dens Udseelse ikke vilde være gavnlig; det har viist sig, at senere Afkøddninger af de Dyr, som nedstamme fra den gamle frederiksborgske Race, med Hensyn til deres Alder ere blevne overordentligt godt bestalte, og at hvad der er blevet fjernet fra Stutteriet for en stor Deel har været søgt i Udlandet, og saadanne Dyr, som ere udgaaede fra det gamle frederiksborgske Stutteri, ere i

vort Naboland, hvor man dog har lagt Bind paa Hesteavlens, blevne ikke lidet søgte. Vilde man nu nedlægge dette Stutterie, vilde man her i Landet i høi Grad føle Følgerne deraf; ved at sælge Hestene vilde man vel faae en betydelig Sum ind, men Følgerne overhovedet vilde ikke være til Bedste for Landet, men derimod vel til Bedste for vore Naboer. Jeg troer derfor, at det overordentligt vil skade denne Sag, om man ikke bevilgede Udgifter til Stutterievæsenet; om disse for det vedkommende Finantsaar kunne taale en Redsettelse, skal jeg ikke bestemt benægte. Det er imidlertid en temmelig stor Redsettelse, naar Udvalget foreslaaer til Bestridelse af Landstutmesterens Forretninger 500 Rbd. istedetfor de begjærede 1000 Rbd., hvori skulde indeholdes Godtgjørelse for den Mand, som vil overtage dette Arbeide, samt Contoirhold og Diæter. Jeg formaaer sandelig ikke nu at sige, om jeg for denne Sum kan faae en Mand til at varetage Forretningerne, især da man vanskeligt kan henvende sig til de Mænd, hvorpaa Opmærksomheden nærmest maatte være henvendt, efter som de ere beffjættede paa andre Steder; men jeg antager dog, at man med disse 500 Rbd. vil kunne gjøre saa Meget, at man kan holde Administrationen i Gang, indtil en fuldstændig Plan kan blive forelagt. Den samme Bemærkning maa jeg gjøre med Hensyn til den anden Indskrænkning, som er foreslaaet, nemlig at Lønningerne ved Stutterivæsenet formindskes saaledes, at Landstutmesterens Gage bortfalder, og at derimod midlertidigt bevilges 500 Rbd. til Bestridelse af de med denne Post forbundne Forretninger. Naar man spørger, om dette er principmæssigt rigtigt, da maa jeg ligesom svare nei; thi saalange der skal vedligeholdes et Landstutteri, og saalange der fra Regjeringens Side skal virkes til Forbedring af Landets Hesteavl, maa der være en Mand, som kan bedømme Hestene, føre Control med Præmiernes Uddeling og med Anvendelsen overhovedet af de Penge, som fra Statens Side anvises i dette Diemed, og denne Mand bør dog aflægges paa en saadan Maade, som kan kaldes passende. Dertil kommer, at det er noget af det Bedste, man kan gjøre, naar man vil sørge for Hesteavlens Fremme i et Land,